

בעצמו. וקיה ה' לי לאלהים אפלו רחמים, כשאשוב בשלום, אשים בגדי את הדין, משום [שתי] שאני עובד לפניו פמייד.

אמר רבי אחא, אמר יעקב, בעית אני צרייך את הדין. כשאשוב לבית אבי אתחפלל בדיון ואתקשר בו. אמר רבי יוסי, לא כה, אלא אמר, עכשו אם קיה אליהם עמד, אני צרייך שדין ישמור אותו עד שאשוב בשלום אל בית אבי. אבל בינו שאשוב בשלום, אמר רבי אחא את הרחמים בדיון, אכליל את הרחמים בדיון, ואתקשר בקשר נאמן להכליל הכל יחר. והאבן הזאת אשר שמתה מacula ייה בית אליהם, שהרי או הפל יהיה קשר אחד, והאנו הוו מתברכת ממעלה וממשאל, מתברכת ממעלה וממטה, משום [הו] שאtan מעשר מכל.

אמר רבי אחא, הגה בתוכו ויקח מאبني המקום. ואם תאמר שהאבן הוא עליונה [על] כמה אבני למקומ מושבה לשורות עלייהם, ותו שבתו) והרי כתוב והאבן הזאת אשר שמתה מacula - [עליה היה ציר לחות] משום [פין] שאמר אין זה כי אם בית אליהם, באן הרומים אותה מציבה עליונה, משום שפהלה בה כל השבח של זה, שאין זה לךים [לטחה] כי אם בית אליהם, ופה. ועל כן אשר

שمتה מacula.

וקיה בית אליהם לעולמים. בית אליהם? בית ה' קיה צרייך לדורות, כמו שנאמר לכוון את בית ה', וכן (זהלים קב) בית ה' גלה. אלא מקום בית הדין הוא משני צדדים עליזונים - מצד היובל שהוא אליהם חיים,

ומצד של יצחק אליהם.

אמר רבי אלעזר, היובל, אף על גב שהדיניהם [יאצא] מתעוררים

רחמי, פד איתוב בשלום, אשוי לקבללי לדינה, בגין (ס"א דהא) דאנא פלח קמיה פרדר.

אמר רבי אחא, אמר יעקב, השפט לא בא, אצטריכנא לדינה, פד איתוב לבית רבי יוסי, לאו הכי, אלא אמר, השטא אם יהיה אלהים עמד, דינא אצטריכנא לנטרא ליל, עד דאיתוב בשלום לבית אחא, אבל בינו דאיתוב בשלום, אטכלילנא רחמי בדיון, ואתקשר בקשר מהימנא, לאכללא כלא בחד. (בראשית כה) והאבן הזאת אשר שמתה מacula היה בית אליהם. דהא כדיין יהא כלא קשור חדא, והאי אבן אתפרקא מימינא ומשמאלה, אתפרקא מעילא ומפתח, בגין (הא) דאתן מעשרה מכלא.

אמר רבי אחא, הא כתיב, (בראשית כה) ויקח מאبني המקום. ואי תימא דאבנה דא, עלאה (על) כמה אבני לארת מותביה, למשי עלייהו, (נ"א חי וכח) והא כתיב והאבן הזאת אשר שמתה מacula, (נ"א עליונה מיבעת לה). בגין (נ"א בון) דאמר (בראשית כה) אין זה כי אם בית אליהם, הכא ארדים לה קפא עלאה, בגין דחלא כל שבחה דזה בה, דאין זה לקיימא (لتפקיד) כי אם בית אליהם. ושער. ועל דא אשר שמתה מacula כתיב.

וקיה בית אליהם לעולמים, בית אליהם, כי מיבעי ליה, כמה דאתך אמר, (ערוא) לכובן את בית יי'. וכן (זהלים קב) בית יי גלה. אלא, אтар דבי דין איהו מתרין סטרין עלאין, מפטרא דיובלא, דאייהו אלהים חיים. ומטרא דיצחק אליהם.

אמר רבי אלעזר, יובל, אף על גב בדיון, (נטחו) מתרין מינה, ובלהו רחמי (וידיין),